

Sex bez zábran

Erotické představy ve věku internetu

Nancy Friday

Nancy Friday

Sex bez zábran

Erotické představy ve věku internetu

Nancy Friday
SEX BEZ ZÁBRAN

Erotické představy ve věku internetu

Beyond my control Forbidden Fantazies in an Uncensored Age

přeložil Pavel Sojka
Copyright © Nancy Friday
Translation © Pavel Sojka

978-80-7207-905-6 (pdf)

Z anglického originálu Beyond my control Forbidden Fantazies in an Uncensored Age

vydaného Nakladatelstvím Sourcebooks, Inc. v Illinois v roce 2009

přeložil Pavel Sojka

Jazyková redakce Eliška Ryšavá

Obálka Jakub Sejkora

Sazbu a epub připravilo pureHTML.cz

Vydalo nakladatelství a vydavatelství

VOLVOX GLOBATOR

Štítného 17, 130 00 Praha 3

www.volvox.cz

jako svou 1020. publikaci

Vydání první

Praha 2014

Adresa knihkupectví VOLVOX GLOBATOR

Štítného 16, 130 00 Praha 3 – Žižkov

www.volvox.cz

Stále moje tajemná zahrada

Před více než pětatřiceti lety jsem svoji knížku nazvala *Moje tajemná zahrada*, protože sbírat erotické fantazie bylo jako naslouchat nejtajnějším ženským snům. Slyšela jsem jejich nejhlubší erotická tajemství – v mnoha případech touhy, jež do té doby držely pod pokličkou. Ještě dnes hodně žen i mužů končí svoji výpověď slovy „Díky, že jste mě poslouchala.“

Vím přesně, co tím myslí. Když hodíme své sexuální prožitky na papír, je to jako bychom jim dali nový život, probouzí to vášně. Zároveň to člověka povzbudí, je to něco jako „Tohle jsem já – tedy skutečně já! A hledíme... svět se nezbořil, rodina mě nezavrhl a cítím se naplněnější, komplexnější, příslušník lidské rasy.“

Ano, věřím, že přijmout své erotické snění znamená pro mnoho z nás novou rovinu životního vědomí. Abychom to tak cítili, nemusíme své představy nezbytně uvádět do života. Některé z nich, pokud by se naplno uskutečnily, by vyvolaly zlo. Také je nemusíme sdílet se svými partnery. Když jim své představy zatajíme, mohou pak být ještě odvážnější. Je vzrušující naplno ovládat své erotické představy. Tak jako naučit se řídit auto znamená mít nové možnosti – emocionálně i fyzicky –, činí totéž naše tajné lechtivé myšlenky, bez ohledu na věk nám umožňují vstoupit do nových hájemství, otevírají další a další dveře a rozšiřují obzory.

Platí všeobecná domněnka, že nás formuje to, co se rozhodneme přijmout za své, když od narození vstřebáváme názory lidí, na nichž jsme závislí. Názory (často nevyslovené) těch, kdo o nás pečují, na naše tělo jsou součástí toho, jak sami sebe posuzujeme. Pozdější změny nazírání na sebe sama budou těmto názorům oponovat.

Naše malá ručka se sune mezi nožky, protože nám to je příjemné, a ano, protože to přece je naše tělo. Tak vidíte, ještě ani neumíme

mluvit a dospělí ve školce nám vštěpují předsudky na celý život. Říkají při tom, „Ne, ne, drahoušku...“ a odtáhnou nám ručku od té sladké štěrbinky. Nic z toho, ani další tučet opakovaných zvuků a činů, které *v nás mají zabetonovat jejich názory na naše genitálie, si nebudeme pamatovat.*

Naši oddaní pečovatelé si často nepřipouští, že by jakkoli odvraceli naši pozornost od naší sexuality, jednají vlastně automaticky a bezmyšlenkovitě. Kdybyste se jich zeptali, proč někomu kazí sexuální sebeúctu, budou udiveni.

Když dospějeme do věku, kdy si vybíráme sexuálního partnera, vstupujeme do manželských svazků nebo se ekonomicky osamostatňujeme, neseme si s sebou i svou tajnou zásobu erotických fantazií, posbíraných od dob puberty, které nám pomáhají překonat negativní názory jiných lidí týkající se *našich* genitálií. A teď to hlavní, když nás mysl a tělo chtějí postrčit, pryč z reality a vzhůru k výšinám orgasmu, utíkáme se právě k těmto fantaziím, aby konaly své zázraky.

Naše reakce na vzrušení ze sexuálních pocitů v pubertě je jak elektrický náboj. Je to tak příjemné, tak atraktivní, ano, tak přirozené, že je těžké si to spojovat s někdejší negativní zkušeností ve školce. To co cítíme v dospívání, když objímáme jeden druhého, je cosi nového a krásného. Spousta dívek otěhotní, protože byly dosud vedeny k přesvědčení, že chlapec by se k tomu požehnanému políčku neměl dostat, dokud nenastane ta správná chvíle erotické extáze. To by dívka nejspíš pochopila a vypořádala se s tím, jen kdyby ji někdo učil si „toho místa“ vážit, jenže vychována v odporu a děsu z vlastních genitálií se dychtivě vydá chlapci nebo muži a za to, že té štěrbině, „o které se nemluví“, věnuje tolik lásky, ho učiní svým princem.

Dokud ve dvacátém století nedorazila sexuální revoluce, většina žen popírala, že by měla nějaké erotické sny. Dnešní mladí dospělí tomu nemohou uvěřit. Kam se všechny ty zakázané, nepřípustné

divoké představy poděly potom, co byly zažity a doprovázely nás při sexu? Dokáže vůbec naše mysl pobavit nás při souloži nebo masturbaci erotickou fantazií, a po orgasmu ji vymazat?

Měla jsem za to, že jsem v souvislosti se svým oblíbeným tématem slyšela už všechno, až mi v roce 2002 přišel dopis od třiaadvacetileté Angličanky:

„Milá Nancy, žila jsem vždycky v přesvědčení, že erotické fantazie jsou vyhrazeny pouze slavným, bohatým, úspěšným – prostě nějakým způsobem privilegovaným ženám. Zjištění, že takové množství OBYČEJNÝCH ŽEN (její kapitálky) si sex užívá, je pro mě naprosto fantastické. Hned se cítím daleko líp, když vím, že skvělý sexuální život může mít kdokoliv.“

Způsob, jakým to podává, je tak úsměvný a nevinný, že bych ji nejraději objala a přivítala do společenství svobodných žen.

Ovšem masturbace se dostala do popředí zájmu až v posledních třiceti letech. Existovaly samozřejmě ženy, které masturbovaly, ale ne v tak epidemických rozměrech jako my dnes. (Ha ha! Představte si tu komickou situaci „epidemie“ masturbujících ženských; ty titulky v denním tisku: „Doprava kolabuje – ženy celého světa masturbují za světový mír!“)

Naprosto jsem pochopila jednu věc, totiž že zapovězený sex nám k vyvrcholení pomůže rychleji. I když partnera milujeme, jsou láska a sex dvě oddělené, odlišné věci, a nikdo nemůže popřít, že zapovězený sex, ať v představách či skutečný, je vzrušující. A jestliže ten muž, kterého máme po boku, není svolný, nezbyvá, než si v nejtajnějších koutech své představivosti vytvořit někoho, kdo je. Nejde jen o to s kým, ale také o to kde své malé zvrhlosti provádíme – v autobuse nebo ve vlaku, mezi regály se zbožím v supermarketu, pod stolem v restauraci nebo snad s neznámým krasavcem, který sedí vedle nás v letadle. Počkáme, až začne film, světla se ztlumí a deka od letušky mu bude stačit jako úkryt, když

nám vklouzne mezi nohy a jeho ruce se pustí do díla, pak i jeho ústa a on nás s veškerým svým talentem přivede k orgasmu.

Ve skutečnosti si nemůžeme dopřát sex se sousedem, se kterým manžel hraje golf, ale když se chceme udělat, můžeme si představit, jak nám při tanci těžce oddychuje do ouška, a když se nikdo nedívá, mizíme z dohledu. Neuběhnou ani vteřiny a jsme v soukromí nebo – a to je vzhledem k nebezpečí prozrazení vzrušující ještě víc – riskneme tu strašnou možnost, že budeme přistiženi, a rozdáme si to hned ve vedlejší pokoji. Musíme jednat co nejrychleji! Jeho penis v nás rejdí, už je jedno, jestli nás někdo odhalí, jsme tak blízko orgasmu.

Mohli snad Adam s Evou odmítnout jablko? Opravdu věříme, že šlo tehdy o ně? Bezpečný manželský sex nikdy nebude tak vzrušující jako ten zapovězený. A tak si fyzickou lásku se svými životními partnery kořeníme představami o zakázaných mužích a místech.

Netřeba se divit, že součástí našich představ bývají často bolest, násilí či verbální urážky, snad jen nějaká drobnost jako bradavka mezi zuby, tvrdší příraz penisu navíc, urážlivá slova: „Jsi zlobivá malá čubka, teď tě tatka potrestá,“ prohodí náš milenec s hravou lehkostí. „Rychleji, hlouběji!“ řveme, když do nás vniká jeho penis, tak hluboko, že se bolest mísí s rozkoší.

Proč nějakou formu intimity vyhledáváme, a jinou odmítáme? Jakékoliv „choutky“ mohou mít původ v raném dětství.

Také peníze jsou součástí erotických hrátek, představují totiž nezpochybnitelnou moc. Muži a ženy měli odjakživa jeden před druhým respekt. Co myslíte, proč většina mužů dříve či později řešila toto dilema placeným sexem? Cena byla vysoká, ovšem druhou možností bylo nikdy se neosvobodit od té první ženy, která zcela vládla nad jejich životem. Ovšemže ji milovali, víte však stejně dobře jako já, že příběhy mužů, kteří se nikdy neoprostili od svých matek, jsou buď komické, nebo tragické.

„Napudruj mne, napudruj mne!“ uklouzlo mému někdejšímu

mlenci, zatímco jsem byla skloněná do jeho klína a ústy obepínala jeho penis.

Kde se to v něm vzalo? Tu otázku jsem si položila a sama na ni odpověděla: Neslyšela jsem to hned na začátku našeho vztahu? Jeho nejranější vzpomínka na matku byla, jak ho koupe a přitom pláče, protože otec je pryč, ve válce. A on, i když byl ještě malinký, jí říkal: „Ale mami, jsem tu přece s tebou!“ Posmutněle mu odpověděla: „To mi nestačí.“

Udělala mu v hlavě pěkný binec, abych tak řekla. V době, kdy jsem s ním spala, si jeho chování dost protiřečilo – nevěděl, jestli chce napudrovat, nebo být dominantní. Ve své sexuální rozpolcenosti ovšem není sám. Většina mužů řeší ono prastaré dilema, zda Panna Marie nebo kurva, tak že si z manželky udělají „bezpečný přístav“ (své ženě říkají „maminka“), a zároveň vyhledávají zakázaný sex s poběhlicemi.

Žena žijící ve spokojeném manželství se mi svěřila: „Před svatbou jsme víc experimentovali. Neagresivní svazování, spousta hulby atp. Kdykoliv mu ho ale chci od té doby pokouřit, jemně mne přitáhne nahoru – jako by to teď, když jsem jeho manželka, bylo něco nečistého.“

Výše zmíněné pravdy snad platí spíš pro tradiční ženy a muže – míněno předfeministické – než pro dnešní páry, kdy oba partneři pracují mimo domov. Nic neposunulo ženy dál od stereotypu domácí puťky, která se stará o děti a domácnost, než to, že začaly chodit do práce. Nic nepřekoná moc měsíčního platu – nezávislost, co se týká placení nájmu a nákupů, i když vydělané peníze stěží pokryjí náklady, přehluší vnímání sebe sama jako „malé holky“. Jinými slovy, být odkázaná na jiné, co se týče střechy nad hlavou a stravy, znamená vážnou trhlinu do kreativního sexu. Tak to alespoň vidím já. Nevychází to nezbytně z vědomé, promyšlené úvahy; prostě to je jen logické: „Jsem samostatná, takže chci mít sex po svém.“ Pokud je orgasmus stav jisté ztráty kontroly, mohu si dovolit

ji na chvíli ztratit, protože si svůj život řídím sama.

Přes třicet let píšu o erotice, lásce, žárlivosti, fyzické kráse, závisti, a to všechno bez výjimky nás směřuje zpátky do dětství. Není nic tak neměnné jako to, co jsme zažili v tomto období bezmoci. V čase absolutního *vstřebávání* okolí. Neuměli jsme se sami rozhodovat, co přijmeme a co necháme stranou. Ti tvorečkové, neschopní se sami žít a šatit, zcela odkázaní na ostatní, nás poznamenali na celý život.

Významnou roli tu hrají sedmdesátá léta, ono tak výjimečné období, kdy byla napsána i *Moje tajemná zahrada*. Byla to nesmírně důležitá dekáda, nejen co se týká sexu, ale i pro všechny další formy chování. Hlavním tahounem tehdy byla armáda žen, které opustily domácí roli a pustily se do všech sfér a činností, jež byly do té doby určeny výhradně pro muže.

Revoluční změna v základním pohledu na mužskou a ženskou roli ve společnosti a na to, jak tuto roli určuje možnost zaměstnání, mi dala svobodu psát o věcech, které mě už nějaký čas zajímaly a které byly součástí mé vlastní sexuality. Mám ráda originalitu a vždycky jsem měla velkou erotickou představivost. Jak jsem se již zmínila, když jsem navštívila několik věhlasných terapeutů a psychoanalytiků a ptala se jich, jaký mají názor na můj výzkum, stále znovu mi říkali: „Ženy nemají erotické představy. To je mužská záležitost.“

Mátlo mě to, ale neodradilo. Dala jsem dohromady celou řadu ženských erotických snů. Byl to celý nový svět sester, tajné společenství, které se chystalo vyjít s tím na veřejnost. A když některá žena zprvu nevěděla, jak se svou erotickou představou naložit, jednoduše jsem jí popsala tu svoji, a opona se zvedla. „Aha, tak *tohle* je erotické snění!? Jasně, to mám taky.“ Navozovala si ho léta, používala ho k dosažení orgasmu, a pak zas jako „slušné děvče“ tu neslušnou myšlenku zapudila.

Tak tedy, dospěli jsme až sem, drazí přátelé, do nového století, nového věku rovnosti – a co je převládajícím tématem této knížky,

jak pro muže, tak pro ženy? *Dominance*. Nikoliv ve smyslu dominovat někomu, ale *být dominován*. Ve světě, který tolik nabízí, se vzdát moci sám nad sebou.

Svět žen býval kdysi omezený na to, co se smí a co ne. Tajně jsme si představovaly svého nadsamce. Užívaly si s ním, ale kamarádkám jsme o tom často neřekly. Díky jeho „nepřístupnosti“ byly naše tajné myšlenky větší vzrůšo.

Tato kniha je první, do níž jsem zařadila jak ženské tak mužské erotické představy. V dnešní době, kdy jeden od druhého kopírujeme zaměstnání, oblečení a téměř všechno ostatní z víru života, mě napadlo, že by bylo zajímavé zjistit, kde jsme si podobní v erotickém snění. Představují si dnešní ženy, jak svádějí své sexuální oblíbence, a sní muži o tom, jak jsou – často proti své vůli – znásilňováni?

Rozdal internet karty všem stejně? Může počestná žena snadno změnit identitu a vzít si do postele každou noc jiného cizince nebo si s ním anonymně poklábosit na netu tak, že tím oba ukojí své touhy?

Lžeme a předstíráme, často bezděčně. Je po-skvrněn bázní, žárlivostí a nejistotou, kdo nesplňuje představu důvěryhodné osoby? Do jisté míry jsme vlastně jakýmsi vyvrhelem. Jak moc pootevřel internet vrátka našemu fantazírujícímu já – v kybersvětě nekonečných možností? Pětašedesátiletý homosexuál jménem Reese přiznává: „Skrze zázrak internetu jsem teď superpřitažlivá blondáta osmnáctka s velkým zadkem.“

Těžko uvěřit, že vůbec někdy byla doba, kdy jsme si erotické snění příliš nepřipouštěly. Ovšem sexuální osvobození ještě není vyhraná válka. Když v roce 1973 vyšla *Moje tajemná zahrada*, napsal časopis *Ms.*: „Nancy Friday má daleko do feministky,“ a oblíbený autor psychoanalitických sloupků v *Cosmopolitanu* si přihřál svou polívičku – znovu to zdůraznil: „Erotické představy jsou pro muže, ženy je nemají.“ I když se bavíme o daleké minulosti, je dobré si

připomenout, že represe sexuality nikdy nespí. Nikdy neberte sexuální svobodu jako hotovou věc.

Kyvadlo má tendenci se kývat. Vždycky ji mělo. Ženy se ze svých erotických fantasií těší velice krátce. Třicet či čtyřicet let, kapka v moři času.

Nedomnívejme se, že doby temna máme za sebou; představa volnomyšlenkářské ženy toužící po orgasmu je tak mocná, že odrazuje mnoho lidí, děsí jak ženy, tak muže. Snad skousneme ženu v Bílém Domě, ale ne ženu, která je silně sexuálně zaměřena.

Věřím, že erotická představivost je naší přirozenou, zdravou stránkou, která se vyvinula, aby nám byla nápomocna při hledání rozkoše a vzrušení. Často je nutná k zachování dlouhodobých intimních vztahů. Vzpomínám si, jak mi kdysi někdo opovržlivě řekl: „Nepotřebuju žádné představy. Můj sexuální život mě i bez nich vcelku uspokojuje.“ Jenže erotické představy nemusí nutně mít „zástupnou“ funkci. Mohou dodat ono hélium navíc, aby se balón dostal do závratných výšek. Pro některé z nás je tato představivost zcela spontánní. Zavřeme oči a ponecháme „sex“ a „představivost“, aby splynuly v jedno a vymanily nás ze skutečného života, který nás drží při zemi. Teď a tady, samy se svým milencem, vidíme ho, cítíme a dotýkáme se jeho těla, a to nás příšerně vzrušuje.

Zakázané radosti, krádež melounu v dětství a pubertální polibky v zaparkovaných autech – v představách roztáhneme nohy každému cizímu chlapovi, kterého vítr právě zavál do města, nebo si představujeme toho týpka, který nás naposledy svlékl očima, není to manžel, náš „zákonný“ druh, ne, snad ho milujeme, ale pro dosažení orgasmu potřebujeme toho mizeru, temnou, pokoutní situaci, protože tak nás vychovali, zformovali, naučili myslet na sex jako na něco kradeného.

Během let se mi hlasy mužů a žen z této knihy uložily do podvědomí. Byť se v tištěné formě dostaly na stránky mých knížek, stále slyším vaše šeptající hlasy. Ráda bych, aby nám tohle pouto

vydrželo, jako ta loajální přátelství v dětství, kdy se o nás naše nejlepší kámoška dozvěděla „všechno“.

Chystám se ponořit zpět do vašich „zpovědí“ – možná to není to pravé slovo. Přesto mám pocit, že když se pustíte do zvěřejňování příběhu svého života, poznám ten výjimečný okamžik, kdy zavřete dveře pokoje, ve kterém právě jste, a začnete se mi svěřovat s věcmi, určenými jen pro moje uši.

Jak jste mě pouštěli do svých erotických představ, intimních příběhů, jež mnohý z vás ještě „nikdy nikomu neřekl“, stali jste se mými učiteli a důvěrníky. První ženy, které před třiceti lety vstoupily do mé tajemné zahrady, porušovaly pravidla, když vyřkly nahlas do té doby nepřípustné myšlenky a pocity. Často mi přišlo, že se při psaní ohlížely přes rameno, ale povzbuzeny hlasy jiných žen ventilovaly své představy dál.

Vaše sborové volání bylo čím dál tím hlasitější. Důvod, proč se tolik fantazií v této knize zabývá tématem dominance – ve smyslu *být dominován* – má jistou logiku. Interakce mezi muži a ženami se v moderním věku změnila k nepoznání. Mluvím o erotické interakci, ve které muži kdysi nepřehlédnutelně vedli. Jak říkám, ženy jsou ohromné. Vždycky jsme byly. V minulosti jsme to jen popíraly.

DOMINANCE

Co ze mne učinilo největšího vyznavače zakázaného boha Eróta, milovníka nebezpečí, byla záhada kolem mého otce, kterého jsem nikdy nepoznala, nikdy neviděla ani na fotografii a o němž nepadla nikdy ani zmínka. Mlčení a tajemství ho obklopovaly do té míry, že se stal „zakázaným“ a kvůli němu i všichni ostatní muži. Když se mě lidé vlídně ptal: „Kde máš tatínka, broučku?“ odpovídala jsem způsobně: „Tatínek umřel.“

Nebyla to pravda. Zjistila jsem to ve dvaceti, brzy po tom, co zemřel v ústavu pro duševně choré, kde byl hospitalizován už brzy po mém narození. Vzhledem k tomu, že byl můj domov opředen tajnostmi, stala se ze mne čilá detektivka, jež otvírala všechna dvířka, obzvláště ta, co byla označena „Nevstupovat“. Dařilo se mi vcházet do všech domů v ulici, často přes sklepy, nebo jsem využila pootevřené dveře na verandách. Bylo mi tehdy pět nebo šest a obyvatelé našeho městečka byli milí a vstřícní. V takovém místě si na malou zvědavou dívenku každý našel čas a já se nikdy nerozpakovala přijmout pozvání hodného staršího páru na colu a koláč, a taky mi nikdy nikdo nehuboval kvůli otvírání dveří a šuplíků.

Všude jsem ho hledala, stopu, že tam byl, fotografii, nějaký náznak, aniž bych věděla, že to je můj cíl. Když se někdo ptal: „Copak hledáš?“ odpovídala jsem: „Ále, celkem nic, jsem jenom zvědavá.“ Pomohlo, že mé rodné městečko patřilo ještě do starého světa. Zpětně si ho vybavuju jakoby pokryté vrstvou magického prachu. Když jsem nenašla po tatínkovi ani stopu, zaměřila jsem pozornost na pobřeží. Žili jsme tehdy na jihu u Karibského moře a nákladní lodě připlouvaly a odplouvaly dennodenně ani ne blok od našeho domu. To místo mi vždycky připadalo jako ztracené v čase.

Můj nepřítomný otec na mne měl vliv jako nikdo jiný. To, že inklinuji ke psaní o mužích, ženách, sexu, zakázaných tématech, má

původ prá-vě v tom, v mém hledání a posléze potřebě nacházet u jiných mužů to, o čem jsem si byla jistá, že by mi on býval poskytl. Moje erotické představy o mužích a můj zájem o sex byly odnepaměti násobeny tím, že byl můj otec opředen tajemstvím.

Naše rodina byla „večírková“, a tak se úderem šesté hodiny stávala naše domácnost veselým místem. Vylezla jsem na klín námořnímu důstojníkovi, vdechovala jeho vůni, zapalovala mu cigaretu, okouzila ho malým popěvkem, předvedla mu taneček, aniž bych vnímala mámino opakované „Nech pána na pokoji, drahá.“ Jenže pánům to očividně nevadilo. Jak fascinující byli muži! Tak uvolnění, tak v pohodě. Jaké bylo jejich tajemství, těch lidí v kalhotách, kolem nichž se máma i ostatní ženy chovaly jaksi jinak, i když předstíraly pravý opak. Když u nás byli muži, atmosféra se změnila, a všichni, muži i ženy, se jedni na druhé dívali, jako by chovali nějaké tajemství. A kdo jiný by měl tuhle nepojmenovatelnou večerní interakci mezi dospělými vnímat než tuze zvědavé, předčasně dospívající dítě?

Přiznat si, že jsem kvůli chybějícímu otci jiná, smutná či že po něm toužím, bylo nemyslitelné. Ačkoliv to nikdy nikdo nevyslovil nahlas, věděla jsem, že mou rolí je chránit mamku a na nic se neptat. Kam jsem v raném dětství odkládala své sny o něm, o tom neúnavném ochránci, který byl silný, krásný a laskavý, s ramenem neustále připraveným, abych si na ně kdykoliv položila hlavu? Kam se poděla moje představa, že je jako „hladový netvor“, který mě škodolibě děsí k smrti, chytá mě, lechtá, vyhazuje do vzduchu? Když jsem byla starší a objal mne nějaký chlapec, došlo mi, co bylo tím chybějícím článkem v mém životě. Jak skvělé mi přišlo být v objetí chlapce, cítit jeho vůni, vnímat jeho touhu, celý ten snový stav mysli, kterému říkám láska, byť to zajisté byl z velké části eros.

V dnešní době je nás víc, dětí bez otců, vyrůstajících bez mužské přítomnosti, aniž bychom měly možnost vnímat tu vzrušující atmosféru rozdílů mezi pohlavími. Dnešní statistiky hovoří o podílu

neprovdaných matek v řádu 36 procent, jenž stále stoupá, nemluvě o 50 procentech manželství, jež končí rozvodem. Děti rostou, mění se a nasávají okolí jako houby, daleko víc, než si dospělí jsou ochotni připustit. Moje hledání záhadného muže bylo součástí hledání sebe sama. Kdyby byl tehdy s námi, nepochybně bych se byla usadila, vdala, vychovávala děti, a nijak netoužila po tom, věnovat se psaní o sexu.

V šedesátých a sedmdesátých letech otevřel nakladatelský svět dveře ženám a dělal na ně doslova nábory. Redaktoři se dožadovali knih o životě žen, viděném zevnitř i zvenku. Byly jsme jako nově objevený kontinent. Svět chtěl konečně vědět: „Jaký chtějí mít ženy sex? Co cítí žena při erotice?“

Dodnes jsem vděčná, že jsem mohla zažít to šťastné období, kdy ženy vyšly do ulic, začaly naplno žít, objevily svůj poštěváček a erotické představy – aby si je přivlastnily. Naše sexuální nezávislost – vědomá kontrola našeho sexuálního osudu a plná odpovědnost za něj – představuje spojitou nádobu se všemi ostatními svobodami.

Samo vědomí, že již nemusíme čekat, až nám muž zavolá – on nám přece poskytuje orgasmus –, a můžeme si to udělat samy, a přivést k vyvrcholení i jeho, je zdrojem energie, jež se promítá do všech našich životních aktivit. Od chvíle, kdy moje sexualita patří mně, chodím jinak, mluvím jinak a zajisté i píšu jinak.

Faktem zůstává, že ve skutečném životě i fantaziích zůstává dominance jednou ze zapovězených praktik, které stále sexuálně vzrušují. Nejde o to, že bychom chtěli zažívat bolest – tomu se bude věnovat kapitola o S&M –, ale bezmoc, možnost oprostít se od veškeré odpovědnosti za skvělý, zapovězený sex, po jakém toužíme. My, kteří se oddáváme tomuto druhu představivosti, nemajíce železnou sebekontrolu, jež stojí v cestě k orgasmu, takový koktejl potřebujeme, aby nám pomohl „utrhnout se ze řetězu“.

FANTAZIE O SVAZOVÁNÍ

„Ty provazy jsou moc utažené! Děkuju!“

Spousta z nás se dnes vyžívá v erotických scénách, ve kterých se neříká „ne!“. Jsme žádostivi moci a sebekázně – abychom zůstali „při zemi“, i když se vznášíme. Naslouchejte hlasům lidí v této knize a slyšte, jak brzy se jim v životě tyto pocity objevují, často jde o muže a ženy, kteří nikdy nebyli zneužíváni, opomíjeni či opuštěni. A kde mají tyhle představy počátek? Když jsme bezbranní v kolébce, připoutaní do dětské sedačky nebo do kočárku, když nám přebalují plínky a slyší, jak pláčeme, abychom se osvobodili, maminka se na nás shora dívá, zpívá ukolébavku, utěšuje nás, ale odmítá nás vysvobodit z našich pout. Nebo vidíme, jak je rozzlobená, frustrovaná, usouzená našimi žádostmi o pomoc a pevně nás krotí ve snaze udržet svůj svět pohromadě. Potom existují pečovatelé hrubiáni – lidé, kteří nikdy neměli mít děti nebo o ně pečovat. Bijí nás přes ruce, aby zmařili naši touhu po svobodě, kterou ignorují, trestají nás za křik, a my zatím musíme ve své bezmoci věřit, že nás ona nebo on mají rádi a že to všechno dělají pro naše dobro.

Semínka našich fantazií o dominanci byla vysazena v těch dávných časech, kdy jsme byli bezmocní, lapení, nedočkaví ve své touze po milujícím ochránci. Semínka rostou a jdou do květu tak, jak jim to země a živiny umožní. Násilník na střední škole, jenž nás nutí líbat podlahu, starší bratr či sestra, kteří nám kroutí ruku za zády, dobrosrdečný, milující otec, který se nám za zády změní v „hladového netvora“, když slyší náš skotačivý křik. Někdy se těmhle despotickým rokům postavíme na odpor tím, že nyní chceme sami dominovat, být tou všemocnou matkou; jindy zas toužíme vrátit se do jejího náručí, aby nás nutila něco dělat, dívala se na nás a aby o nás bylo postaráno.

Není to tak dávno, kdy dominance či submisivita byly určeny pohlavím. Omyl světa, ve kterém dominovali muži. Na základě naší

biologické povahy a životních zkušeností jsme ve výsledku spojením toho, co je v nás přirozené, a toho, jak jsme byli vychováni. Proč se mnozí z nás oddávají představám o dominanci a submisivitě? Děsivá zkušenost oběti znásilnění má často za následek, že oběť sní o svém útočníku. Proč je ale i tolik běžných fantazií submisivních, pochopitelně s tím rozdílem, že si útočníka a okolnosti vybíráme, anebo jsme v nich agresory znásilňujícími útočníka? Obě otázky zůstávají nezodpovězeny.

Neradi si připouštíme, že by sexuální pocity měly i malé děti. K tomu by bylo třeba lépe chápat jejich myšlení, víc se zapojit do života svých dětí v čase, kdy se pokládají základní kameny sexuality, což je doba, kdy nás dávno pohltily společenské povinnosti a péče o dítě.

Ještě v oblacích z právě dosaženého orgasmu a plná vděčnosti jsem jednou zašeptala svému milenci: „Jak jsi to dokázal?“ Vlídne odpověděl: „Nancy, všechno je to ve tvé hlavě.“ Tehdy jsem si začala uvědomovat své představy, například představu tajemného cizince, jak na mě upřeně hledí, bere si mě proti mé vůli a přivádí mne k extatickému vrcholu.

Nikdy mi nedělalo potíží, abych uznala zásluhu toho kterého muže na mé extázi. Dodnes se dokážu pobláznit do muže, který mě přivede k orgasmickému vrcholu, byť jsem si vědoma, že to jsem já, kdo mu otevře bránu a uvede ho do rajské zahrady.

V představách a příbězích statečných mužů a žen v této knize se skrývá poselství o tom, jak velmi brzy sexuální pocity – a erotické snění vůbec – začínají. Šedé buňky mozku nás teď osvobodí z naší těsné kůže, aby nás na okamžik podržely v napětí, dokud se všechna vrátka jedny po druhých neotevřou a nepustí nás dovnitř.

Karla

Karla je šestnáctiletá panna ze svobodomyslné rodiny. Otec je

reklamní grafik a matka vedoucí knihovny. Má tak jako mnoho z nás představu, že si ji muž bere a ona je neodolatelná.

Unesl mne Justin Timberlake, který mě považuje za neodolatelnou. Justin mě odveze do svého domu na samotě v horách za Los Angeles a nechá mě svázanou v koupelně, zatímco jde do přízemí nahrát nějakou hudbu. Když se pak vrátí, rozváže mě, ale jen když slíbím, že se nepokusím utéct nebo mu ublížit. Souhlasím. Chce mě dostat do postele. Je obrovská, s modrými nebesy. Řvu, když mě k ní přivazuje za ruce a nohy. Zatrčí mi umělého ptáka do kundy a odchází. Kroutím se a umělák se ve mně začne hýbat. Už se skoro udělám, když se Justin vrátí do pokoje a uměláka vytáhne. Jsem tak zoufalá, že začnu plakat. Usměje se a skloní se ke mně, aby mne políbil. Pak mi začne lízat kundičku, zprvu opatrně krouží kolem klitorisu a vzápětí noří jazyk hluboko do mě, dokud nedosáhnu vyvrcholení, při němž dávám hlasitě průchod své extázi.

Tahle moje představa má několik variant. V jedné z nich rodiče trvají na tom, že potřebuju doučování z dějepisu. Vyberou mi přísného učitele, muže něco přes čtyřicet, který shodou okolností vypadá jako Viggo Mortensen. Jelikož je o tolik starší, nemyslí si, že by museli zůstat doma, když mě doučuje. V historii se vyznám dost dobře, a tak je doučování jaksi nadbytečné (to je skutečný fakt vzhledem k nátlaku rodičů, abych byla nejlepší ve třídě). Učitel se tedy rozhodne, že mě namísto dějepisu bude doučovat v sexu. Mám z toho strach, ale zároveň jsem zvědavá. Řekne mi, abych si sedla na židli, a svlékne mi vršek a kalhotky. Pak mě přiváže k rohům postele, nohy a ruce roztažené, a začne mi předčítat z knihy o Hitlerovi jako muži. Během čtení mi zasune dva prsty do kundy a ošuká mě jimi.

Nasloucháme blouznící ženě: „Ten obrovský, strašný chlap mě donutil k orgasmu. Proti mé vůli.“ Jenže ani ve svých nejdivočejších představách si nepřiznává skutečnou hloubku svých sexuálních tužeb, nechce převzít tu odpovědnost. Dokonce i v představách se brání sexuální pozornosti – o kterou ve skutečnosti velmi stojí –,